

Câu Được Tổng Tài Lạnh Lùng

Chương 19 : Chương 19

" Trọng Uy, sao cậu lại ở đây?" Khi Nhan Dật Khải đi rửa tay xong đi về thì thấy Diêm Trọng Uy, không khỏi thấy vô cùng kinh ngạc:" Chẳng lẽ cậu cùng Nguyên Du cũng tới đây chụp ảnh cưới?"

Sau một lúc, Nhan Dật Khải tự cho là mình đã biết, cười nói

" Cái này,....." Chuẩn bị nói ra sự thật, nhìn thấy nụ cười trên mặt nguoeif bạn này anh cảm thấy có chút khó khăn:" Khụ, khụ..... Tôi tới là có chuyện quan trọng muốn nói với cậu"

Anh dùng lực điều chỉnh giọng nói.

" Có chuyện gì mà gấp gáp như vậy, có thể nói từ từ mà. Tớ cùng tiểu Thiến đang chụp hình".

Để tránh cho anh ta bị đả kích quá lớn, Diêm Trọng Uy cùng Đinh Vũ Thiến đứng cách nhau một khoảng cách, cho nên anh ta không cảm thấy có gì bất thường.

" Là như vậy". Diêm trọng Uy định một lời nói hết:" Tôi cùng Vũ Thiến yêu nhau, chúng tôi chỉ hận là mình gặp nhau quá trễ, hi vọng cậu giải trừ hôn ước, thành toàn cho chúng tôi".

Lời nói này giống như sét đánh giữa trời quang, khiến Nhan Dật Khải vô cùng sửng sờ.

Vị hôn phu của anh lúc nào thì học anh lảng nhãng rồi?

" Rất xin lỗi cậu đến lúc gần kết hôn tôi mới nói cho cậu biết chuyện này". Mặc dù biết mình vô lí nhưng mà giọng nói vẫn chứ sự bá đạo:" tôi đã nói cho cậu biết rồi, bất luận cậu có đồng ý hay không cùng Vũ Thiến chia tay, tôi đều muốn cô ấy, sau này có muốn làm bạn với tôi không thì tự cậu quyết định".

Anh còn có thể quyết định sao?

Nhan Dật Khải không nhịn được cười khổ.

Anh hết sức hiểu rõ cá tính của Diêm Trọng Uy, cậu ta đã coi trọng thứ gì thì không dễ dàng buông tay, huống chi vị hôn thê của anh nhìn anh ta đắm đuối, trong mắt không hề có anh, có đồng ý hay không cũng chỉ là một câu nói, làm sao có thể thay đổi sự thật trước mắt này.

" Hai người hạnh phúc là được rồi, tôi làm sao không thể không đồng ý?" Nếu cùng Đinh vũ Thiến chia tay là điều hiển nhiên, anh dứt khoát làm như vậy, nếu đối với cô không hịu buông tay, chỉ làm người khác cảm thấy anh đáng khinh:" Thua cậu tớ tâm phục khẩu phục, chỉ cần cô ấy vui vẻ là được rồi, tớ không có gì để nói".

" Dật Khải, anh....." nghe Nhan Dật Khải đáp ứng chia tay, trong lòng cô vô đan xem cảm kích cùng áy náy:" Tôi thật sự xin lỗi"

" Ngàn lần đừng nói như vậy". Nhan Dật Khải thở dài:" tôi biết rõ tôi luôn kém cỏi nên lúc nào cũng khiến em muốn chia tay với tôi, nguoeif nên nói xin lỗi là tôi mới phải".

Anh dịu dàng cười:" các cậu đi đi, tớ muốn yên tĩnh một chút"

Diêm Trọng Uy tưởng rằng Nhan Dật Khải là một người vô cùng coi trọng danh dự sẽ cùng anh xung đột, không nghĩ tới mọi chuyện vô cùng thuận lợi, không nói đến lời thứ 2 Nhan Dật Khải tự động từ bỏ, khiến anh cảm thấy kinh ngạc cùng không hiểu

Nhưng mà anh không nghĩ lâu, bây giờ anh chỉ muốn tìm một chỗ để được ở cùng cô mà thôi.

Nhìn hai người tình cảm ôm nhau rời đi, Nhan Dật Khải không khỏi nhỏ giọng than nhẹ, vẻ mặt đẹp trai có vẻ u buồn khiến người ngoài nhìn đau lòng

" Thật xin lỗi" đứng một bên Đinh Vũ Như lúng túng, chỉ có thể thay chị xin lỗi anh

Mặc dù trong tâm cô luôn hi vọng chị có được hạnh phúc, nhưng mà lại

tổn thương đến anh rể cũ.

Từ trước đến giờ cô luôn hi vọng thế giới được hòa bình, nhìn thấy kết quả như vậy thì cô cảm thấy vô cùng buồn

" Em không cần thương hại tôi". Anh cười khổ nói

" Nếu vậy, tôi đi trước, anh bảo trọng". Chị cũng đã đi, cô không có lí do gì ở đây nữa

" Không, em đừng đi". Anh đột nhiên cầm bàn tay nhỏ bé của cô:" Ở đây với anh một chút được không? Anh hiện tại thấy vô cùng trống rỗng, em có đồng ý ngồi lại nghe anh nói?"

Ánh mắt của anh ta bắt đầu phóng điện với Đinh vũ Như

" Anh....."

Cô vô cùng kinh ngạc, ngượng ngùng hất tay anh ta ra

Thật ra thì trong lòng Nhan Dật Khải đã có chủ ý rồi, nhận ra Đinh Vũ Như là một người hiền lành mềm mại đáng yêu

Con người hiền lành Đinh Vũ Như dễ dàng theo đuổi hơn cô chị, nhưng mà bây giờ đã quá trễ, không biết anh có thay đổi được gì không?

Đinh Vũ Thiến là một củ khoai lang nóng bỏng tay, bây giờ đã có người giữ lấy anh tuyệt đối phải tận dụng cơ hội này.

Sắc lang

Thợ chụp ảnh ngỡ ngác nhìn một cảnh trước mắt, cho đến khi máy chụp hình trong tay rớt xuống mới tỉnh lại.

Cô dâu cùng người đàn ông khác chạy trốn, chú rể ở lại quyến rũ cô em vợ.

Thế giới này quả nhiên nhiều chuyện lạ vô cùng!

Thay bộ đồ cưới nặng trĩch, Đinh Vũ Thiến cùng với Diêm Trọng Uy đến núi Dương Minh.

Lần này thăm lại nơi cũ, tâm trạng hoàn toàn trái ngược, buồn phiền đã cách xa cô, thay vào đó là niềm hạnh phúc dạt dào.

" Ngày đó, em té ở chỗ này". Đi đến nơi cô bị trẹo chân, anh đột nhiên dừng bước.

" Còn không phải do anh làm hại". Cô chu miệng lên:" Không phải do anh từ đâu chạy tới hù dọa em"

" Chẳng lẽ em cho rằng tình cờ?"

" Chẳng lẽ.....". Nhìn nụ cười xấu xa của anh, cô nhất thời hiểu rõ: " Anh theo dõi em?"

" Sao lại ngạc nhiên như vậy, anh chỉ muốn thấy em thôi". Anh nhún nhún vai:" Ngoài em ra còn ai có thể hấp dẫn anh, khiến anh bỏ hết một đống công việc chạy lên núi tìm em".

" Em hấp dẫn anh ở điểm nào? Là cặp mắt kính này ư?"

Cô trong lòng vui mừng nhưng cố ý chỉ cặp mắt kính của mình.

Trừ cặp mắt kính này ra, cô chẳng biết mình hấp dẫn anh ở điểm nào cả?

" Quả thật mắt kính của em hấp dẫn anh". Hình dáng cô đeo mắt kính che khuất nửa khuôn mặt, không muốn người ta chú ý cũng khó. " Sau khi chúng ta xuống núi, chúng ta đi mua kính áp trong được không?" chuyện này anh đã nghĩ thật lâu, cho tới lúc này mới có thể nói ra.

Trời, cái người đàn ông bá đạo này có thói quen lúc nào cũng muốn chi phối cuộc sống của cô.

Cô cảnh giác nhìn chằm chằm anh

" Anh không hi vọng em mang mắt kính mà hãy mang kính áp

tròng".anh không thèm để ý, vẫn cười híp mắt nói ra suy nghĩ của mình.

" Tại sao? Anh chê em xấu xí?" cô nghĩ tới vấn đề nhạy cảm này

" Tất nhiên là không". Cô xinh đẹp như vậy, dù mang cái gì cũng đều đẹp, anh không muốn cô dùng cái kính xấu xí ấy để che khuất khuôn mặt của mình, " chỉ là....."

" Chỉ là cái gì?"

" Chỉ là anh lo lắng em sẽ nhận sai chồng mình, đụng người đàn ông khác".

Chỉ cần gỡ mắt kính ra mọi thứ co đều nhìn không rõ, cho nên anh phải đề phòng cô nhìn nhầm người đàn ông khác, đây là khả năng hoàn toàn có thể xảy ra.

" Anh"

Cái này là được chiêm được tiện nghi mà còn khoe mẽ.

Cô tức giận đánh vào lồng ngực anh

" Chẳng lẽ em không muốn lúc nào cũng có thể nhìn anh rõ ràng sao?"

" Em xem anh làm gì?" mặc dù cô rất muốn biết lúc bọn họ kích tình anh sẽ có vẻ mặt gì, nhưng đánh chết cô cũng không chịu thừa nhận.

" Bởi vì anh là người đàn ông sẽ đi cùng em đến hết đời nha". Không biết gần đây anh uống lộn thuốc gì mà nói lời nào cũng vô cùng buồn nôn.

Cả đời

" cả đời" nghe thật uất ức mà

" Anh sợ em nhận lầm người?" cô không nhịn được che miệng cười một tiếng, : " anh yên tâm, cho dù anh có hóa thành tro bụi em cũng nhận ra được".

" Em lợi hại vậy sao?" anh mỉm cười nhìn cô.

" Tất nhiên rồi". Cô khoác cánh tay anh nở một nụ cười vô cùng hạnh phúc:" bởi vì em là người phụ nữ sẽ đi cùng anh đến hết cuộc đời mà".

Hoàn

LINK Truyện:

Câu Được Tổng Tài Lạnh Lùng <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/cau-duoc-tong-tai-lanh-lung-3789941.html>

LINK Chương này:

Chương 19

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/cau-duoc-tong-tai-lanh-lung-3789941/chuong-19.html>